

تا سال ۱۳۵۰ حج به شکل منسجم و نظاممند اداره نمی‌شد و امور حج با نظارت وزارت کشور انجام می‌گرفت

در سال ۸۴ حج و زیارت سازمانی دولتی، مستقل و وابسته به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی شد که بر اساس سیاست های مصوب نظام، اندیشه‌های امام راحل (ره) و رهنمودهای مقام معظم رهبری و رئیس جمهوری اداره می‌شود.

بخشی از وظایف سازمان حج و زیارت

- اجرای کلیه دستورها و ارشادات مقام معظم رهبری.
- تهیه و تدوین برنامه های راهبردی، سیاست ها، خط مشی ها و روش های اجرایی حج و زیارت برای ارائه به شورای عالی حج.
- اجرای مصوبات شورای عالی حج و زیارت و سایر مراجع قانونی.
- اداره امور حج، عمره و زیارت عتبات مقدس و اماکن متبرک خارج از کشور با استفاده از نیروی انسانی متدین و کارآموده با بهره گیری از آخرین فناوری اطلاعات
- انجام دادن پژوهش و اطلاع رسانی پیرامون مسائل فرهنگی، اجتماعی، خدماتی، رفاهی و سایر امور مربوط به حج و زیارت و نظرسنجی از زائران
- ایجاد ارتباط و هماهنگی با سازمان ها، دستگاه ها و نهادهای مسئول در امور حج و زیارت و ارزشیابی عملکرد آنان.
- برنامه ریزی و اقدام برای ارتقای سطح مهارت، دانش و بصیرت دینی کارگزاران حج و زیارت
- بررسی و صدور مجوز برای متقاضیان به منظور فعالیت در امور زیارتی بر اساس تصویب نامه هیئت وزیران و رسیدگی به گزارش ها و شکایات رسیده علیه مدیران دفاتر خدمات زیارتی و کاروان های حج تمتع مطابق دستورالعمل های مربوط و برخورد قانونی با افراد حقیقی و حقوقی غیر مجاز که خارج از ضوابط سازمان حج و زیارت فعالیت می نمایند.
- سازماندهی امور مربوط به زائران ایرانی مقیم خارج از کشور.
- اهتمام برای حفظ عزت، منزلت و حقوق زائران و بهره برداری از انتقادات و شکایات آنان
- نظارت بر حسن اجرای برنامه های زیارتی در کشورهای عربستان سعودی، عراق و سوریه
- ایجاد ارتباط با مقامات ذیربط کشورهای مذکور به وسیله همکاری و

با سلام و خیر مقدم و تقدیر و تشکر از همراهی و همکاری همه عزیزان از مرحله ثبت نام و پذیرش در کاروان تا مرحله تشکیل کلاسهای آموزشی امید است با شرکت منظم و فعال در جلسات آموزشی حضور یافته و با فراگیری احکام، مناسک و دستورالعملهای اجرایی مقدمات انجام حجی صحیح و مقبول را فراهم سازیم

معرفی اجمالی سازمان حج و زیارت و بعثه مقام معظم رهبری

نشریه نسیم وحی (شماره یک)

کاروانهای حج تمتع ۹۴

استان قزوین

توجه داشته باشید که سفر حج، سفر کسب نیست،
سفر تحصیل دنیا نیست سفر الی الله است.

امام خمینی

حج فرصتی گرانبها برای پاکیزه شدن از آلودگی های دنیا و مجموعه ای از فرائض است که باید ضمن قدر دانستن این مراسم عظیم و کم نظیر، در حفظ ذخایر معنوی بدست آمده آن هم همت کرد.

مقام معظم رهبری

- هماهنگی با نمایندگی های وزارت خارجه در این کشورها به منظور پیگیری مسایل و مشکلات حجاج و زائران ایرانی
- برنامه ریزی برای گسترش و تنوع خدمات بیمه و بهداشت و درمان حجاج و زائران
- مطالعه و بررسی راهکارهای استفاده از منابع و امکانات بخش های غیر دولتی در زمینه های حج و زیارت.

بخشی از وظایف بعثه مقام معظم رهبری

- ۱- سیاستگذاری در حوزه های مختلف فرهنگی، آموزشی، پژوهشی و سیاسی حج
- ۲- اعلام سیاست های کلی با توجه به تدابیر و منویات رهبری
- ۳- نظارت و کنترل بر عملکرد دستگاههای اجرایی در حج
- ۴- اجرای طرح آموزشی و فرهنگی برای زائرین و کارگزاران
- ۵- پژوهش و تحقیق در حوزه های فرهنگی، دینی
- ۶- طراحی آموزشهای اجرایی و مدیریتی برای کارگزاران
- ۷- برگزاری همایش های علمی و فرهنگی
- ۸- شناسایی و جذب و آموزش و بکارگیری روحانیون، معین، معینه ها و مداحان برای اماکن زیارتی
- ۹- پاسخگویی به نیازهای معنوی، معرفتی و مذهبی زائرین
- ۱۰- تولید و نشر کتب و محصولات فرهنگی در چهارچوب اهداف
- ۱۱- ایجاد زمینه ارتباط با مسئولین وزواری سایر کشورهای اسلامی
- ۱۲- سرپرستی حجاج در موسم حج
- ۱۳- سازماندهی ارتباط عمومی، اطلاع رسانی، طرح، برنامه و پشتیبانی

وظایف شورا: اجرای مطلوب طرح ها و برنامه ها، اطلاع رسانی به زائرین، بررسی پیشنهاد و انتقادات زائرین، برنامه ریزی جلسات مناسبیت ها و مراسم ها، تشکیل جلسات مشترک با سایر کاروانها، نظارت بر رفتار عمومی زائرین، ساماندهی تبلیغات داخل کاروان، بررسی آسیب ها و نیازهای فرهنگی کاروان، شناسایی ظرفیت های کاروان و استفاده آنها، شناسایی و معرفی زائرین موفق کاروان

مقبره مطهر نبی خدا سلام الله علیه

زیارت پیامبر اکرم (ص):

زیارت قبر شریف پیامبر اکرم(ص) از پر فضیلت ترین زیارتهاست آن حضرت خود فرموده است: کسی که بعد از رحلت، قبرم را زیارت کند، مانند کسی است که به دیدار من در زمان حیاتم آمده است. ودر روایت دیگری فرمودند: من شفیع او در قیامت خواهم شد.

این زیارت در مواردی استحباب بیشتری دارد، از جمله:

- ۱- به هنگام حج، زیارت قبر شریف پیامبر (ص) برای کسانی که به حج رفته اند استحباب بسیار دارد.
- ۲- در روز ولادت رسول اکرم ص (هفدهم ربیع الاول).
- ۳- در مبعث نبوی ص بیست و هفتم رجب.

گزارشی از جنگ های پیامبر اکرم

پیشرفت سریع اسلام، کفار مکه را سخت ناراحت می کرد و روز به روز، خشم و کینه آنان نسبت به پیامبر اکرم(ص) و پیروان اسلام بیش تر می شد و برای استیصال آنان، پی بهانه می گشتند و پیروان اسلام نیز (مخصوصا مهاجران مکه) از کفار، دلی پر داشته، در انتظار یک اذن آسمانی بودند که کفار ستمگر را به سزای اعمالشان برسانند و زنان و کودکان و پیران بی دست و پای خود را که در مکه در زیر آزار و شکنجه آنان به سر می بردند، نجات بخشند.

جنگ بدر

بالاخره در سال دوم هجرت، نخستین جنگ میان مسلمانان و کفار مکه در زمین بدر اتفاق افتاد. در این جنگ، کفار نزدیک به هزار نفر با تجهیز کامل و ساز و برگ کافی بودند و مسلمانان، معادل یک سوم آنان افراد داشتند و فاقد ساز و برگ و

مرکب و توشه بودند، ولی عنایت خدایی، فتح درخشانی نصیب مسلمانان فرموده، به بدترین وضعی کفار را شکست داد. در این جنگ، از کفار هفتاد نفر کشته شد که تقریبا نصف آنان از دم شمشیر امام علی(ع) گذشته بودند و هفتاد نفر اسیر دادند و همه ساز و برگ خود به جا گذاشته، یکسره تا مکه گریختند.

جنگ احد

در سال سوم، کفار مکه به ریاست ابی سفیان با سه هزار نفر به مدینه تاختند و در بیرون مدینه، در بیابان احد، با مسلمانان مصاد دادند. در این جنگ، پیغمبر اکرم (ص) با هفت صد نفر از مسلمانان، در برابر دشمن صف آرایی کرد. در آغاز جنگ، غلبه با مسلمانان بود ولی پس از ساعتی، در اثر اشتباه بعضی از مسلمانان، شکست به لشکر اسلام افتاد و کفار از هر طرف ریخته، شمشیر در میان آنان گذاشتند. در این جنگ حضرت حمزه (ع) عموی پیغمبر اکرم (ص) تقریبا با هفتاد نفر از یاران آن حضرت - که اکثرشان از انصار بودند - شهید شدند و پیشانی پیغمبر اکرم (ص) زخم برداشت و یکی از دندان های پیشین آن حضرت شکست و یکی از کفار که ضربتی به شانه وی وارد ساخت، فریاد کشید که محمد را کشتم و در نتیجه، لشکر اسلام پراکنده شدند. تنها علی(ع) با چند نفر در گرد پیغمبر اکرم (ص) پابرجا ماندند و همه شان به قتل رسیدند جز علی (ع) که تا آخر جنگ، مقاومت نموده، از آن حضرت دفاع می کرد. آخر روز، دوباره فراریان لشکر اسلام دور پیغمبر اکرم (ص) گرد آمده، مہیای جنگ شدند ولی لشکر دشمن، همان اندازه از موفقیت را غنیمت شمرده، از جنگ دست برداشته، راه مکه را پیش گرفتند.

لشکر کفار پس از پیمودن چند فرسخ راه، از این که جنگ را تا فتح نهایی تعقیب نکردند و زن و بچه مسلمانان را اسیر و اموالشان را غارت نکردند، سخت پشیمان شدند و در نتیجه، مشغول مشاوره بودند که دوباره به مدینه حمله کنند، ولی به ایشان خبر رسید که لشکر اسلام به منظور تعقیب جنگ به دنبالشان افتاده، در راهند. با شنیدن این خبر، مرعوب شده از مراجعت به سوی مدینه منصرف شدند و با عجله رهسپار مکه گردیدند. همین طور نیز بود، زیرا پیغمبر اکرم (ص) به امر خدا لشکری از آسیب دیدگان جنگ تجهیز نموده، به سرپرستی علی(ع) به دنبال جماعت اعزام داشته بود. در این جنگ، اگر چه تلفات سنگینی به مسلمانان رسید ولی در حقیقت، به سود اسلام تمام شد، مخصوصا از این رو که دو طرف متخاصم وقتی که دست از جنگ برداشتند به یک دیگر وعده دادند که سال دیگر همان وقت، در بدر، جنگ دیگری برپا نمایند. پیغمبر اکرم با جمعی از یاران خود سر موعد در بدر حاضر شدند ولی کفار از حضور سرباز زدند. پس از این جنگ، مسلمانان به وضع حاضر خود، سر و سامان بهتری دادند و در داخل شبه جزیره، جز منطقه مکه و طائف، از هر سوی پیشرفت می کردند